

Tisztelt Lakosság!

Az alábbiakban szeretném tájékoztatni Önöket a Várgesztesért Közalapítvány (továbbiakban: "Közalapítvány") 2012. első féléves tevékenységéről.

A Közalapítvány 2012. első félévében is folytatta alapító okiratában kitűzött céljait, többek között a helyi szervezetek, helyi lakosok megmozgatását, a helyi szervezetek, a hagyományörzés, a fiatalok fejlődésének támogatását.

A Közalapítvány vagyonának összetétele az alábbiak szerint alakult a 2012. január 1. – 2012. június 30. időszakban (a 2012. június 30-án rendelkezésre álló információk alapján):

Várgesztesért Közalapítvány 2012. június 30.	Forint
Induló pénzkészlet 2012. január 1.	793 671¹
Támogatás Várgesztesi Német Nemzetiségi Általános Iskola	50 000
Támogatás Várgesztesi Német Nemzetiségi Óvoda	50 000
Könyvvizsgálati díj 2011. év	27 940
Majális rendezvény 2012. év	27 280
Tárgyi eszköz Értékcsökkenés	20 510
Nyelvvizsga támogatás	20 000
Bankköltség	5 453
Postai költségek	1 120
Egyéb kiadások	3 000
Záró pénzkészlet 2012. június 30.	588 368
Tényleges pénzkészlet:	588 368
Folyószámlán (Környe- Bokod Tsz.)	59 937
Lekötött betét (Környe-Bokod Tsz.)	506 441
Pénztár	21 990

¹a 2011.12.31-i egyenleg 2.808 Ft elhatárolt kamatot tartalmazott.

A Közalapítványnak 2012. első félévében bevételei nem voltak.

A Közalapítvány 2012. első féléves kiadásai az alábbiak szerint alakultak:

A Közalapítvány 2012. első félévében 50.000 Ft – 50.000 Ft támogatást nyújtott a Várgesztesi Német Nemzetiségi Általános Iskola és a Várgesztesi Német Nemzetiségi Óvoda részére. Mindkét intézmény a gyerekek éves kirándulásának finanszírozása során használta fel a támogatás összegét.

Míg az iskolások Mosonyiné Hofer Szonja Tagintézmény-vezető irányításával egy budapesti kiránduláson vettek részt, melyen az Országházat tekintették meg, illetve az Aréna Plázában lévő 3D-s moziban az esőerdők életéről szóló filmvetítéssel vettek részt, addig az Óvodások Pillmann Katalin Intézményegység-vezetővel az Esztergomi bazilikát tekintették meg, majd a visegrádi Kispalota-játékokon vettek részt. A Közalapítvány a kirándulások összesített költségvetésének több mint 50%-át fedezte.

A Közalapítvány 27.940 forintot fizetett ki a 2011-es év könyvvizsgálatára Böröczné Kószegi Zsuzsanna kamarai tag könyvvizsgáló részére. A Közalapítvány 2011. évi közhasznú egyszerűsített éves beszámolója és a kapcsolódó közhasznúsági jelentés a www.vargesztes.hu honlapon a letölthető dokumentumok / közérdekű adatok menüpont alatt megtalálható.

A Közalapítvány a 2012. évi majális rendezvényt összesen 27.280 Ft összegben támogatta, mely összegből döntően a serlegek és különféle díjak megvásárlását finanszírozta.

2012. június végéig az alábbi várgesztesi lakosok jelentették be sikeres nyelvvizsgájukat és részesültek fejenként 5000 Ft-os támogatásban a Közalapítványtól:

Geiszt Dániel német középfokú nyelvvizsga
Halagyi Zoltán német középfokú nyelvvizsga
Pillmann Lívia angol középfokú nyelvvizsga
Teszéri Csilla angol középfokú nyelvvizsga

A Közalapítvány 20.510 Ft-ot költött monitorvásárlásra 2012. első félévében.

Egyéb kiadások (bankköltség, postai költségek, illetve személyi jövedelmadó, EHO) összesen 9.573 Ft összegben merültek fel.

Várgesztes, 2012. június 30.

Krüpl Gábor

Július elsejétől már bünteti a Növény- és Talajvédelmi Igazgatóság azokat a tulajdonosokat, akiknek a földterületén, kertjében virágzó parlagfűvet találhatnak. A parlagfű esetében a törvény értelmében a földhasználó köteles minden év június 30-ig az ingatlanon a parlagfű virágbimbójának kialakulását megakadályozni és azt követően ezt az állapotot folyamatosan fenntartani!

GESZTESI KRÓNIKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J. u. 47. • Felelős kiadó: Menoni Gabriella polgármester • Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi, e-mail: salamongy@t-email.hu • 20/9611-833 • Hirdetésfelvétel: 20/9611-833 • Lapzártá: minden hónap 8. napja. Megjelenik havonta 230 példányban. • Készül: Sollers nyomda – Tata, felelős vezető Belec Zsolt – 12/124/2011. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

2012. AUGUSZTUS

VÁRGESZTES KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI ÉS INFORMÁCIÓS HAVILAPJA

Felnőttkorba lépett a táncsoport

Bár még csak idén ünnepeli megalakulásának ötödik évfordulóját az egykoron ifjúsági, ma már felnőtt táncsoport, a június utolsó napján megtartott gálán előadott produkció bizonyította, magas színvonalon, profi módon ápolják a német nemzetiségi hagyományokat Várgesztesen.

2007. őszén kezdődött a közös munka művészeti vezetőjükkal, Langner Kornéliával, aki elmondta: hosszú, lemondásokkal és rengeteg munkával járó út bejárva érkezett el a csapat a mostani szintre, de megérte, s erről a szombati gálán meggyőződhetek mindazok, akik végignézték a kilenc táncszámat.

Pillmann Andrea, a táncsoport vezetője idézte fel elsőként az eltelt fél évtizedet, a legemlékezetesebb pillanatokat – melyeket a kiállított fotók is megörökítettek –, majd a csapat nevében az együttessel ábrázoló képpel és virággal fejezte ki hálóját Langner Kornéliának, akit köszöntött Menoni Gabriella polgármester és Geiszt Róbert, a Faluház vezetője is.

Sikeres pályázatuknak köszönhetően új fellépő ruhákban kezdte a műsort a Várgesztesi Német Nemzetiségi Felnőtt Táncsoport, az egyes blokkok közötti szünetekben pedig a Várgesztesi Vagányok ze-

nekar szórakoztatta a jelenlévőket.

A tizenhat táncos bő kétórás produkciója során izgalmasabb és fergeteges hangulatot teremtő koreográfiát mutatott be, melyeket nemcsak a helyi közönség fogadott nagy ovációval, hiszen a fiatalok többek között Győrben, Jánosmorján, Tatabányán, Szomoron, Nagyigmándon is bizonyították már tudásukat,

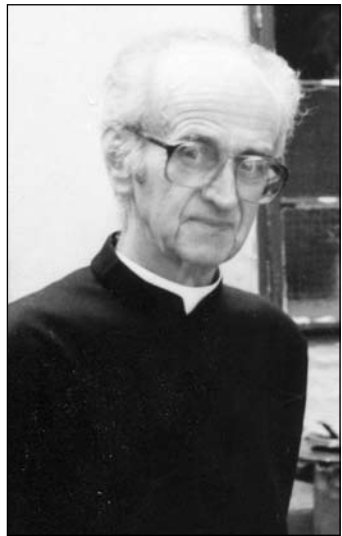
de felléptek a dadi falunapon és a móri bornapokon is.

Végül az emlékezetes bemutatót követően közös fellépésre invitálták a jelenlévőket, és táncszállal folytatódott a gála, ahol szinte mindenki a pakettá perdiült, jó hangulatú bulivá alakítva az elmúlt fél évtizedre emlékező ünnepet.

MÉLTÓ ELISMERÉS BÖCK JÁNOS ATYÁNAK

Igaz ember, aki sokat tett Várgesztesért

Még meg sem alakult a Hagyományörző Klub, amikor nem sokkal Várgesztesre érkezésünk után érdekes történetek hívták fel a figyelmemet Böck János plébánosra, aki 1963 és 1984 közötti időszakban teljesített szolgálatot a faluban. Lang György „Nem hátráltam” című könyvét elolvastva meg erősítést nyert az a faluban többek által említett történet, hogy a plébánosok mise után együtt úzte a labdát a gyerekekkel, hiszen már gyermek-kora óta szenvedélyesen, és igen tehetségesen focizott. Tovább kutatva a múltban, a visszaemlékezések gyöngyszemeit sikerült összegyűjteni és megőrizni az utókorra.

Krüplné Pillmann Klári még 9 éves kislány volt, amikor a 47 éves pap Várgesztesre érkezett. Ma így emlékszik vissza személyes élményeire: „Nem ismertük a múltját, nem tudtuk, hogy honnan jött, mégis nagy hatással volt ránk. Vonzott bennünket, gyerekeket. Eszünkbe se jutott, hogy hiányozzunk a hittanról, az énekpróbaokról, a misékről. Időnként jutalmat adott. Ha valamit hibáztunk, nem szidott meg soha, de úgy tudott ránk nézni olyankor, hogy magunkba szálltunk, és megfogadtuk, hogy ezt még egyszer nem tesszük. Délutánonként programokat szervezett. Ezek közös munkák, játékok voltak. Ezekon a közös délutánokon sokat tanultunk Tőle. Úgy tanított, hogy mi ezt észre sem vettük. Egyszerre volt egyszerű, hétköznapi em-

ber, aki különösebb igények nélkül tette a dolgát, és ugyanakkor a falu nagy tiszteletben álló plébánosa. Most is olyan fő vonalaiban a templom előtti tér, amilyennek Ő kialakította, még áll a fák többsége, amelyeket Ő ültetett. Olyan a temető, amilyennek Ő átalakította. Ma is, amikor belépünk a temetőbe, látjuk, hogy frissen össze van gereblyézve. A hősi halottak sírjánál friss virágok ékeskednek. Akik ezt teszik, követik Böck atyát, teszik azt, amit Tőle láttak. Minél inkább eljár az idő felettem, annál inkább érzem, milyen nagy ajándék az, hogy ismerhettük és mellette nőhettünk fel.”

Lang György, a Magyar Kolling Szövetség egykori elnöke, akinek ifjúsága óta szeretve tisztelt barátja volt Böck János, így ír visszaemlékezésében a Várgesztesért végzett tevékenységéről: „Szolgálatát kezdetén szinte lázas igyekezettel látott neki a templombelső szépítéséhez. Hertay Mária és Balogh Izabella már 1963 júniusában nekiláttak a szentély festésének. Borsza Antal tervei alapján elkészült az új főoltár, a tabernákulum és ajtajához a kis dombormű is. Bearanyoztatta az áldoztató kelyhet és boldogan jegyezte fel: A szent edények mind tiszták, ragyognak! Amikor 1964. január elsején nem volt áram a templomban, ezt írta: Reggel nem volt villany. De a főoltáron ott ragyogott új díszben a hat gyertyatartó! Mindez a liturgia méltó keret miatt volt fontos számára. Erről tanúskodnak bejegyzései a Várgesztesi plébánia történetét megőrkítő Historia Domusban: Új zöld színű miseruha érkezett. A jó Isten segít, hogy eltűnjenek a penészes, kopott miseruhák. Az örök Főpapnak égi méltóságát és a keresztáldozatból táplálkozó élet szépségét a liturgikus ruhák is hirdessék! Gondoskodott a régi kegytárgyak megővéséről. Felújíttatta a régi kápolna tornyának keresztjét, rendbe hozatta a Hegyi Szent Bernát bronz metszetét, a Szent Vendel, Szent Miklós és Nepomuki Szent János szobrokat. A lebontott korhadt

szószék domborműveit bearányoztatta. A templombelső festése után létrejött a Hertay Mária által alkotott új keresztút is.

1974. október 20-án, Szent Vendel napján volt a templomban először szembe misézés. Ehhez a főoltárt addigi helyéről el kellett mozdítani, előrébb hozni. E nehéz és kényes munkát Mózer József vállalta – lelkesen, ügyesen dolgozott – ingyen. Segítője és szorgalomban méltó társa a sógora, Schlapak József – jegyzi a Historia Domusban. A temető gondozásával sokat foglalkozott. Saját kétféle munkájával mutatott példát híveinek. Külön figyelmet szentelt az ott eltemetett katonák sírjainak. A temető kapujánál, közvetlenül a jobboldalon terül el a hősök parcellája, mellette a szélesebb út mindig gondosan volt gereblyézve. A temető egyik sarkában oszlopos fülke készült a Mária szobor számára. Majd elkészült a ravatalozó 1972-ben. Bejegyzés szerint: Első halottunk, akit innen temettünk, Pillmann Józsefné, Laub Mária. Végül 1978-ban sor került a templom falának külső vakolására. Az állvány felállításában helyi önkéntes munkások jeleskedtek. Az új vakolást Schaffer Márton helybeli kőműves vállalta. Jó munkát végeztek – írja elégedettséggel.

Nagy lelki fájdalmat okozott számára, hogy szüleit és rokonosságát a kitelepítés során elszakították Tőle. Ő minden nehézség ellenére maradt az egyházmegyében és kitartásával példát mutatott a helytállásra.

Németh László Lipóti plébános, 1984-ben került Mosonba, és amint hírt vette, hogy János atya nyugdíjba készül, tüstént felkereste Várgesztesen. Segítségül hívta maga mellé a Mosoni plébániára. Ma így emlékszik vissza az együtt töltött évekre: „Isten kegyelméből 9 esztendő töltöttünk együtt. Békében és szeretetben éltünk. Gondolkodásunk nem volt szolgálai, nem másoltuk egymást. Minden munkát megosztottunk. Úgy éltünk ott,

mint apa és fia. János Atya minden lelkipásztori munkából kivette részét a hitoktatástól kezdve a temetésekig. Legfőbb munkaterevé azonban a gyónatószték és a vasárnapi tiszorás szentmise lett. Ez mindig az övé volt, nem számított az évközi vasárnap vagy éppen a karácsony, vagy húsvét ünnepe. Betegsége nem panaszkodott, ezért talán csak az orvos tudhatott valamit betegségéről. Ez 1993 novemberében lett észrevehető. Éppen Mindenszentek ünnepén. Maga a betegség nem volt hosszú ideig tartó. Dr. Bródy Edit, Dr. Ács Mária és mások is mindent megtettek János Atyáért (Csorba Dezső úr naponta sétáltatta, a nagy ministránsok hasonlóképpen cselekedtek...), de eljött december 4-e és János Atya átköltözött a mennyei hazába. Isten szentségére hívó szavát meghallotta, életvitelében ehhez igazodott. Törekedett az életszentségre!”

Az utolsó útról így ír Lang György: „A mosoni templom zsúfolásig megtelt Böck János ravatalánál. A templom körül még sokan várakoztak arra, hogy a mise után csatlakozzanak a temetési menethez. Aztán lassan megindult az emberek végeláthatatlan sokasága Moson utcáin keresztül a temető felé.

Az emberek lehajtott fejjel, a gyászdinuldo hangjára lépkedve arra a rendkívüli, nagyszerű emberre gondoltak, aki oly sokat jelentett számukra. Jöttek egykori magyaróvári, mosoni és várgesztesi hívei, a régi szeminariumi neveltjei, papok és világiak, fiatalok és öregek, egyszerűek és képzettek egyaránt. Ausztriából az egykori szülőfalúból elüldözöttek, Németországból a még élő hűg és rokonai. A koporsó után ment mintegy 80 paptársa, sokuknak ő volt a hivatásra felkészítő felejthetetlen spirituálisa. Amikor a mosoni temetőben lassan oszolni kezdett a tömeg, a Várgesztesről a temetésre jött hívei álltak a kripta elé. A szeretve tisztelt plébánosuktól a Wenn ich zum Herzen Jesu gehen eiekel búcsúztak el. -TJ-

Ismerjük meg Várgesztes új lakóit

2009 szeptemberében egy fiatal család költözött a Vánkos néni házába, oda ahova a Vár utcából érkező autók némelyike is betér, ha elvált a kanyart. Hívós-Récsi Annamária gyermekkorában sok időt töltött gesztesi nyaralójukban, és mindig az erdő növényei között érezte magát legjobban. A természet szeretete határozta meg pályaválasztását. Érden biológia tagozatos gimnáziumban érettségizett, majd Debrecenben szerzett biológus diplomát. Egyetemista házasságából született első gyermeke, a ma már 10 éves Sramkó Bendegúz. Tatán, Környezetvédelmi Tanácsadó cégnél dolgozik, és beruházó cégeknek szakértői tanulmányokat készít. Mint botanikus, felméri az adott terület növényvilágát, térképez és meghatározza a beruházó környezetvédelmi feladatait. Második férje Palkó Gábor, Tatabányán a sport és szabadidő lóter vezetője. Ő maga is sportlövő volt, korábban szívesen vadászott, és a fegyverekhez kapcsolódó ismereteit a vadászpuska műves szakképesítés megszerzésével bővítette. Szereti a lovakat, kecskéket és más haszonállatok is szívesen gondoz. Annamáriával kötött házasságából született kislányuk, az 5 éves Palkó Eszter. A házaspár azt tervezi, hogy a Hosszú-szántókon működő jelenlegi állatfarmot termelő gazdasággá fejleszti.

Mérföldkő Hattstedt városában

A Búzás Bence, Halagyi Zoltán, Kovács Gábor, Maróti Ádám, Újszászi Gábor és Zöld Gábor összeállítással Várgesztesi Vagányok zenekar Stréhly György karnagy vezetésével vett részt a németországi Hattstedt városában megrendezett zenei fesztiválon. Több alkalommal adtak koncertet és a felvonuláson a Szárról, Tarjából, Héregről és Tatabányáról érkezett mazzorett csoportoknak adtak zenei kíséretet. Ezzel a zenekar újabb mérföldkőhöz érkezett: nagy sikert arató fellépéseikkel most már külföldön is öregbítették Várgesztes jó hírnevét. Sok élményben, sok vidámságban volt részük: megismerték az Északi-tenger hullámain, a Flensburgi Sörgyárban kóstolgatták az ottani sörféleségeket, barátokat szereztek, gyakorolták a német nyelvet. A búcsúesten a vendéglátókkal együtt énekeltek, hogy „Elbúcsúzzunk most innen, búcsút intve, búcsút intve a viszontlátásra.” Örülünk az új mérföldkőnek, ebből soha ne legyen elég!

-TJ-

Kegyhely a hegyoldalban

Szinte észrevétlenül húzódik meg a várgesztesi nagyrét felé vezető út mellett az a kegyhely, melynek eredetéről a helyiek sem sokat tudnak. Az tény, hogy azt jóval a második világháború előtt építették a meredek domboldalon lévő kis sziklabarlangban, ahová 1921-ben fehérlovas hintó vitte fel Szűz Mária szobrát a Mészáros-hegy oldalában kialakított barlangszerű helyre. Mária helyi tiszteletét azóta őrzik a település lakói. Régen vasárnaponként, a litániát követően odajártak a falu lakói elmélkedni egészen az ötvenes évekig, amikor is ismeretlenek feldúlták a területet. Hartdéken Ignác és neje 2002-ben határozta el, hogy helyrehozzák a rombolás nyomait. Mivel a terület nehezen megközelíthető a meredek hegyoldalon, Hartdéken Ignác munkához látott. Földbevéjta azt a 116 lépcsőt, melyek a barlanghoz vezetnek, falapokkal megtámasztotta azokat, majd elkészült a helyet védő rács is. Mindez több hónapos munkát követően 2002. július 14-én lett kész. Azóta a helyrehozatal emlékére minden év nyarán, a július 14-i napot követő vasárnapon felkeresi a kegyhelyet a falu hívó közössége, ahogyan tette ezt július 22-én délután is.

